

Ο Αιτωλίας και Ακαρνανίας Δαμασκηνός στον πανηγυρίζοντα Ι.Ν. Μεταμορφώσεως του Σωτήρος στο Τρίκλινο Βάλτου

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας](#)

Την τοπική κοινότητα Τρίκλινο Βάλτου επισκέφθηκε το απόγευμα της Τρίτης 5 Αυγούστου 2025, ο [Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός](#), όπου στον [Ιερό Ναό Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Χριστού](#) χοροστάτησε στην Ακολουθία του πανηγυρικού Εσπερινού και κήρυξε τον θείο λόγο, παρουσία του Δημάρχου Αμφιλοχίας κ. Θανάση Τορουνίδη, εκπροσώπων των τοπικών συλλόγων και αρχών και των κατοίκων της περιοχής.

Κατά το κήρυγμά του αναλύοντας την φράση: «φως αναλλοίωτον, Λόγε, φωτός Πατρός αγεννήτου», ο Σεβασμιώτατος ανέφερε τα εξής:

«Ο Κύριος, κατά το τρίτο έτος του κηρύγματός Του, μιλούσε συχνά στους μαθητές Του για το επικείμενο πάθος και την μέλλουσα δόξα Του, μετά την Ανάστασή Του. Για να μην εξουθενωθούν τελείως από τα γεγονότα της Σταυρώσεως και για να μην εκπέσει ούτε ένας από την Χάρι Του, ο Χριστός θέλησε να τους δείξει μέρος της θείας δόξης Του, «καθώς ηδύναντο», και οι μαθητές Του είδαν με τα ίδια τους τα μάτια την δόξα του Χριστού, «ως εχώρουν». Όπως αναφέρει ο Απόστολος Πέτρος, «αλλ έπόπται γεννηθέντες της εκείνου μεγαλειότητος» (Β Πέτρ. 1, 15).

Γι' αυτόν τον λόγο παρέλαβε ο Κύριος τον Πέτρο, τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη στο όρος Θαβώρ «και μετεμορφώθη έμπροσθεν αυτών, και έλαμψε το πρόσωπον αυτού ως ο ήλιος, τα δε ιμάτια αυτού εγένετο λευκά ως το φως» (Ματθ. 17, 2). Πήρε τον Πέτρο ως μαθητή της πίστεως, διότι αυτός ήταν ο πρώτος που ομολόγησε την πίστη του στον Χριστό, ως Υιό του Θεού. Πήρε τον Ιάκωβο, μαθητή της ελπίδος, διότι αυτός ήταν που με πίστη στην επαγγελία του Χριστού έδωσε πρώτος από όλους τους Αποστόλους την ζωή του για τον Κύριο. Και τον Ιωάννη, ως μαθητή της αγάπης, διότι ανέπεσε στο στήθος του Χριστού και παρέμεινε μέχρι τέλους κάτω από τον Σταυρό.

Τους υπόλοιπους μαθητές, τους άφησε κάτω στην πεδιάδα, μαζί με τον Ιούδα τον Ισκαριώτη, ο οποίος δεν ήταν άξιος να δει την Θεία δόξα του Διδασκάλου, τον Οποίον έμελλε να προδώσει. Αλλά και ο Κύριος δεν ήθελε να τον αφήσει μόνο στους πρόποδες του όρους, ώστε ο προδότης να μην δικαιολογήσει την προδοσία

του γι' αυτόν τον λόγο.

Ο Χριστός μας μετεμορφώθη σε όρος και όχι σε πεδιάδα, διότι όπως γράφει ο Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς «θέλησε να μας διδάξει δύο αρετές: την φιλοπονία και την θεοφροσύνη. Καθότι η ανάβαση στα ύψη απαιτεί κόπο και, επιπλέον, τα ύψη καθ' αυτά αντιπροσωπεύουν την ανύψωση της διανοίας μας στα του Θεού».

Δίπλα στον Χριστό εμφανίστηκαν ο Μωυσής από τον Άδη και ο Ηλίας από τους ζώντες, να συνομιλούν μαζί Του για το μελλοντικό σωτήριο πάθος Του και να δείχνουν, ότι Αυτός είναι ο Κύριος και των ζώντων και των νεκρών. Ταυτόχρονα, για να απαντήσουν στην ιουδαϊκή πλάνη, ότι ο Χριστός ήταν ένας εκ των προφητών.

Εν συνεχεία «ιδού νεφέλη φωτεινή επεσκίασεν αυτούς, και ιδού φωνή εκ της νεφέλης λέγουσα· ούτος εστιν ο Υιός μου ο αγαπητός, εν ω ευδόκησα· αυτού ακούετε» (Ματθ. 17, 7). Όπως και στα Άγια Θεοφάνεια, στον Ιορδάνη ποταμό, έτσι και εδώ, στο όρος Θαβώρ, η φωνή του Πατρός επιβεβαίωσε την θεότητα του Ιησού και το Πανάγιο Πνεύμα έδειξε την παρουσία Του με την μορφή της Νεφέλης, όπως τότε που καθοδηγούσε τον Ισραήλ στην έρημο για σαράντα χρόνια προς την γη της επαγγελίας. Και εδώ το Άγιο Πνεύμα μας καθοδηγεί δεικνύοντάς μας το σωτήριο Πρόσωπο του Ιησού Χριστού.

Οι Απόστολοι έχοντας αυτήν την εμπειρία της Θείας δόξης μπορούσαν να διαβεβαιώσουν στα πέρατα του κόσμου, ότι ο Εσταυρωμένος και Αναστάς Χριστός, τον Οποίον κηρύσσουν, είναι ο αληθινός Θεός, «το απαύγασμα του Πατρός», «φως εκ φωτός». Γι' αυτό και ψάλλουμε σήμερα «Φως αναλλοίωτον, Λόγε, φωτός Πατρός αγεννήτου».

Αυτό, λοιπόν, το αναλλοίωτο φως, το αιώνιο και καθοδηγητικό που έλλαμψε στο Θαβώριο όρος, παρακαλούμε να λάμψει και στις καρδιές όλων μας, που ζούμε μέσα στο σκοτάδι των ψυχοφθόρων παθών και των ανθρωπίνων αδυναμιών μας και να μας οδηγήσει στον δρόμο της αγιότητας και της αρετής.

